

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 318/2019
12.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марко Вучковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., ради исплате минималне зараде, одлучујући о сукобу надлежности између Основног суда у Лесковцу и Основног суда у Рашкој, на седници одржаној 12.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој правној ствари месно је надлежан Основни суд у Рашкој.

Образложење

Тужилац је поднео тужбу Основном суду у Рашкој против туженог ради исплате минималне зараде.

Основни суд у Рашкој је донео пресуду због пропуштања П1 134/18 од 25.07.2018. године. Одлучујући о жалби туженог Апелациони суд у Крагујевцу је решењем Гж 3285/18 од 08.04.2019. године, укинуо пресуду због пропуштања Основног суда у Рашкој и врати предмет истом суду на поновно суђење. Основни суд у Рашкој је уз допис П1 101/19 од 06.05.2019. године проследио списе Основном суду у Лесковцу на даље поступање, позивајући се на одлуку председника Апелационог суда у Нишу од 16.04.2018. године којом се привремено преноси надлежност Основног и Вишег суда у Косовској Митровици на Основни и Виши суд у Лесковцу.

Основни суд у Лесковцу није прихватио своју месну надлежност већ је предмет доставио Врховном касационом суду ради решавања насталог сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб надлежности на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 116/08...87/18) и члана 22. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овој правној ствари месно надлежан Основни суд у Рашкој.

Према члану 60. ЗПП ако је у спору из радног односа тужилац запослени, за суђење је поред суда који је опште месно надлежан за туженог, надлежан и суд на чијем се подручју рад обавља или се обављао.

По члану 19. ЗПП суд ће се по службеној дужности огласити месно ненадлежним ако постоји искључива месна надлежност неког другог суда, најкасније у року од осам дана од дана пријема одговора на тужбу (став 1). Ако се тужба не доставља туженом на одговор суд ће се по службеној дужности огласити месно ненадлежним у року од осам дана од дана пријема тужбе (став 2). Суд може по приговору месне ненадлежности туженог да се огласи месно ненадлежним у року од осам дана од дана пријема одговора на тужбу (став 3).

У спору из радног односа није прописана искључива месна надлежност суда већ изборна. Право избора надлежног суда припада тужиоцу који је то право искористио. Тужени није истакао приговор месне ненадлежности, па се суд није могао по службеној дужности огласити месно ненадлежним. Због тога је за поступање у овој правној ствари надлежан Основни суд у Рашкој. У конкретној правној ствари Основни суд у Рашкој је засновао своју надлежност у смислу члана 15. став 2. ЗПП јер је поступао по тужби, а и Апелациони суд у Крагујевцу је својим решењем списе вратио том суду на поновно суђење.

Одлуком председника Апелационог суда у Нишу од 16.04.2018. године одређено је да Основни и Виши суд у Лесковцу преузимају предмете из судова из Косовске Митровице, а не и из других судова у Републици Србији из којих разлога такође, за поступање у овој правној ствари надлежан Основни суд у Рашкој.

На основу члана 22. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић